

புராணிகள், காளத்தி
திரு. இ. நெம்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள்

அ ன் ப ளி ப் பு

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தானசாரியபுராணசங்கிரகம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்திருவாரு

சந்தாத்துவித சிந்தாந்த சைவாசாரியா குழாத்துள்

ஒருவராகிய

சு. சுவாமிநாததேசிகரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

மேற்படிதூர்

பொன்னையாதேசிகரவர்களால்

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணநகர்

சுவாமிநாதபண்டிதரது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

சைவாலயம் இயங்கிய

ச. ச. சி.

உ

கணபதி துணை.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயக
வகட சக்கர லின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம னள்ளம் பாழக்கவும
பெருகு மாழ்த்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

சி வ ம ய ம

சிறப்புப்பாயிரம்.

தேவிகோட்டை விதவச்சிகாமணி

ஸ்ரீ மான

வீர. லெ. சிந்நயச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது,

கிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

கயிலை நாயகன் வயின்முழு துணர்நத
நந்தியெம பிரான துந்திருங் கருணைகொள்
சனற்கு மார ரெனப்படு முனிவரின்
முத்திறப் பொருடேர் சத்திய ஞான
தரிசினா மத்தார்க் குரியமா ணவக
பரஞ்சோ திகளா லுரன்சோந திளம்போர்
துணர் தபுசிவ ஞான போத
வாழ்த்தியா முய்யத தமிழிற் றநது
வாரத்திகப் பொழிபடிசை நேர்த்திசா லதறசு,
விண்டருள வெண்ணெய்மெய் கண்ட தேவா,
மன்னரைச் சரண்புகடி நன்னர்கா சித்திசொற
றமருளு சகலா கம்பன் டிதரு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்கடைக் கணிப்பச் சிவமரு வியமறை
நானசம் பந்தரு நூனமோப் பணையர்
திருநோக்களித்தலாற் பெருநோய்ப்பிறப்பொர் இ
யுற்றவர்க் கெளிய சிற்றம் பலவன்
வாய்மலர் தருள்வெண் பாமகிழ்ந் தேற்றுக்
கூம்பாப் பெற்றான் சாம்பாற் கென்னுப்
பொருவாச் சத்தியோ நிருவா ணத்தால்
யாருங் காணப் பேரின் புதவிச்
தத்தாத் துவித சித்தார் தத்தேன்
நலத்தவழ்ந் துவட்டெழு சிவப்பிர காச
மபதிய சுவாணு பூதிக நூல்புகன்
மற்ற மளப்பில பொற்புறத் தெரித்து
முற்றெண் குணத்தொடு கொற்றங் குடிவாழ்
நமாது செல்வ வுமாபதி யாருமென்
நெருவில்சந் தான குரவர்நால் வர்தப
புராணசங் கிரகந் திராவிட கலையில்
வழுவிசந் தையிரண் டெழிலொருங் கமைந்து
மெப்புள நெகிழ்க்குஞ் செய்யுளாற் கிளந்தன
னிழிஞரு முடன்படாப் பழிகெழு சிறுதொழில்
தொண்டர் வேண்டப் பண்டரன் புரிவுழி
மாலுந் துருவருங் கோலச் சேவடித்
தாமரை நாலுங் காமரு வீதித்
திருவா ருரி நெருவா மணஞ்செய்
குடிவாய் வருபழ வடிபார் குழாத்து
ளசத்திய கோத்திர மிகப்பொளி தரத்தோ

னொப்பயா வகன்ற சுபபிர மணிய
 சற்குரு ராயன் முற்குயில் தவத்தாற்
 புத்திர னென்ன வித்தலத் துதித்தோன்
 சுத்திரி பாதத் துத்தமர் பொருட்டில்
 வருத சைவ தந்திர நனிலுய
 பாத நான்கு மேதமின் றறியு
 வகத்தும புறநது முகடாநினுங் கடை
 லீசனை வைகலும் பூசனை யாற்றுவோன்
 முவாகத் தீக்கையு மாவயி டேகமு
 திரலே பெற்று வரநெறி தின்றவான்
 தன்மா னாக்கரை நன்மாண் கதியிற்
 புகுத்தும போதக மகத்துவம படைத்தோன்
 நென்மொழித் தெளிவும் பன்மொழிப்பயிர்
 பாடடிசை விரகுங் கூட்டர வுடையோன்
 சீரார் கங்கைகூழ் வாரா ணசியைப்
 பலமுறை போய்த்தொழு நலமளி தூயோன்
 மேதகைச் சுவாமி நாததே சிகளே.

திருவாரூர் போர்டு ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயரும்

சிங்கவனம் மகாவித்துவான்

சப்பு பாரதியாரவர்கள் குமாரருமாகிய

ஸ்ரீமது சுந்தரேசபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மாலு மணிபு மேவு மார்பனு
மன்ன மூரும் பொன்னிறத் தொருவனு
மடியுமீ தோங்கு முடியுங் காணாக்
சூழிலை யிடங்கொள் கயிலையங் கடவு
ளாந்தி வண்ண நந்தியெம் பிராற்கு
முனமுப தேசித் தனமறைப் பொருள்களைத்
தெளிசித் தீர்த்த வளிவருந் தேனைத்
தமிழ்நா டீய்ய வ்மிழ்தெனத் தந்த
பொய்கண் டில்லா மெய்கண்ட தேசிகன்
பொருணன் குணர்த்த வருணந்தி முனிவ
னிறையடி மறவா மறைஞான குரவ
னமாதூள நீங்கா வுமாபதி சிவனெனு
நந்தாத் திருவருட் சந்தான குரவர்
பெருமையைத் தமிழி னருமையின் வகுத்தனன்
றிருத்தொண்டர் புராணம் விரித்தன் றளித்த
குன்றை யம்பதி நின்றமுனி பெனவு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மனையவன் சரிதம்பாய் வினையி னீங்கிட
வுதவி யருளுமா பத்சிவ னெனவு
மாரூர் தடமுலை யேரூர் பாகன்
சீரூர் பலவுளு மோரூ ரிதுவெனுங்
காரூ ருயர்மதி லாரூர் வாழ்வோ
னொப்பி லாத சுப்பிர மணிய
தேசிகன் பயந்த மாசிலாச் சிறுவ
னென்பதை யன்றி மன்பதை யுலகிற்
பெருங்குண மியாவு மொருங்குற வாய்ந்தோன்
மகத்திய லரணையுள் ளகத்தியன் மிகுதீ
யகத்தியல் பொருந்தா வகத்தியன் மரபோ
னங்கதற் கேற்ப வோங்கு தமிழெனுந்
தேங்கட லதனை வாங்கி யுண்டோன்
பூதி யக்க மாதிசிவ சாதன
நீதிநெறி திறம்பாக் கோதில் குணத்தோன்
கமலையம் பதியி லமலையுட னெழுந்தரு
டியாகர்க் குளத்தைத் தியாகஞ்செய் வள்ளல்
சொலவரும் சீர்த்தித் தூயோ
னலம்வளர் சாமி நாததே சிகளை.

சிறப்புப்பாயிர முத்திர்து.

ஆக்கியோன்பெயர்.

சுவாமிநாதபண்டிதர்

இயற்றியது.

கத்தாவி னிலக்கணமும் பசுபாச விலக்கணமுங் சுழற்
கட்டுஞ், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் செப்பியருட் டேன்பிவிற்
றிக் செகத்தி லுள்ள, கத்தார்ந்த புறச்சமயக் களைகட்டுச் செசம
யக் கதிரார் பைங்கூழ், பெத்தான்ம கோடிகட்குப் பக்குவத்திற்
பெரிதுபடன் றரவ னார்த்த. (க)

சந்தானு சாரியர்கள் புராணசங் கிரகமதைத் தமிழிற் றந்தா,
சந்தானு வொலிசெய்யு நற்றிருவா னூர்ப்பிறந்து காசி நண்
னரிப்பிந்தானு வவனருளாற் பேசரிய வத்துவித முத்தி பெற்ற,
முத்தானு நற்சாமி னாததே சிகன்கலைகண் முற்ற வோர்ந்தே. (.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தானசாரியபுராண சங்கிரகம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

பொன்னுரிதழி சடைக்கணிந்த புனிதப பெருமான் பூங்
சுழலே, முன்னு விரும்பு மெப்பொருளு மென்று முன்னி
முறைபரவு, மின்னார் கயிலைச் சந்தான குரவர் சரிதம் விளம
பிடுவா, னென்னே ரோடை யைங்கரத்த னிருதாட் கமல
மிறைஞ்சிடோம். (௧)

சபாநாதர்.

துடியதனிற் படைத்தன்மிரு தூய்மையொடு மமைகரத்
திற் காத்த றொல்லைப், படிபுகழு மங்கியினி லழித்தலுற லூன்
மலர்ப் பாதந் தன்னின், டடியுறவே டறைத்தனற்குஞ் சிதச
ரண மலரின் ணருள லாகத், திடமுறுத்திச் சிற்சபையிற்
நிருநட்ஞ்செய் துறைதேவைத் தியானஞ் செய்வாம். (௨)

சமயாசாரியர்.

தம்மானைச் சுட்டியருந் தந்தையர்க்குப் புலப்படுத்தார் சா
ணம் போற்றி, யம்மானை டறைக்கதவர் திறப்பித்துத் தரிசித்தா
ரடிகள் போற்றி, யெம்மானைப் பரவையிடைச் சந்துசெல
வேவின்ர்தம் மிருதான் போற்றி, பெம்மானைப் பரிவயவ ராக
கினர்தம் பிரசமலர்ப் பாதம் போற்றி. (௩)

சந்தானஞ்சாரியர்.

ஈராண்டிற் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த மெய்கண்டா ரினை
த்தாள் போற்றி, நாராண்ட பல்லடியார்க் கருள்புரிந்த வருண
நதி நற்றாள் போற்றி, நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான சம்
பந்தர் நிழற்றாள் போற்றி, சீராண்ட தில்லைநக ருமாபதியார்
செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி. (சு)

புராணவரலாறு.

சம்புவிற் நெளிந்த நந்தி யருள்பெறு சனற்கு மார
னம்புநல் வியாதற் கோத நவையறு மவன்கு தற்குப்
பம்பிட நவில்பு ராணம் பதினெட்டுட் பவிடி யத்தி
லெம்பெரு மக்கள் காதை யினையன திகழு மன்றே. (ஊ)

நூற்பயன்.

எவ்வுலகுந் தொழுமெழிலார் சந்தான குரவர்கட மியற்பு
ராண, திவ்வியநன் மான்மியத்தைத் தீவிசமா மன்பினொடு
செவியிற் கேட்போ, ரிவ்வுலக விந்திராரா யினிமையுறு செல்வ
மெலா மெய்திட பின்னர், நவ்விவிழி யுமைபாக னருளாலே
பரமுத்தி நண்ணி வாழ்வார். (கூ)

அவைவயடக்கம்.

இவ்வுலகிற் புலவசெலா மிலக்கியமு மிலக்கணமு மிசைய
வாய்ந்து, திவ்வியநற் பிசபந்தம் பலவிழைப்பார் திடமொன்று
மில்லாத் தீயேன், செவ்வியபன் மயிலடல் கண்டிடுவான்
கோழியுறு சிறைவி ரித்தே, பெவ்வமுற வாதெல்போ லெழிற்
குரவர் மான்மியத்தை யியம்ப லுற்றேன். (எ)

பாபிசமுற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதய்யர் நூல் நிலையம்
 அடையாறு, சென்னை-20.

மெய்கண்டசிவாசாரியர்புராணம்.

அம்பொன் மேருவிற் கரத்தினி லேந்தினல் லருள்செய்
 ரம்பன் மேவிய குலஞ்செறி நன்னடு நாட்டி
 னும்ப ராருவந் தொழிவுறு தாடுறு நிவாவின்
 கம்ப மாமணி திரையெறி கரைவட பாங்கர். (க)

கடந்தை மாநக ரமந்தகா ராளர்தங் குலத்திற்
 படர்ந்த நாமவச் சுதர்களப் பாளர்தம் பக்க
 விடம்பெ றும்பல செல்வமு மெய்திமேம் பட்டே
 படங்கி டாதபே ரறிவுறு மதலையை யடைவான். (உ)

தங்கு ருச்சக லாகம பண்டிதர் தாளி
 லங்க மெட்டுறப் பணிந்தரு மகவினை யளிக்குந்
 துங்க நல்வர மருளெனத் தொல்லுந லுணர்ந்தோன்
 புங்க மார்தமிழ் மறையினைப் போற்றினான் சாத்தி. (ங)

வேறு.

தாயமறைக் குளமேவு தமிழ்விசைத் துதிசெய்த
 'பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னியினே மின்னரினை
 வாயினவெ லாம்பெறுவ டொன்னவமை யகுட்பதிகஞ்
 சேயதமிழ் மறையதனித் தெனவிவறக்கண் டெனமகிழ்ந்தே. (ச)

திருஞானசம்பந்தருள்த்திருவருள் தேவாரம் திருமொழி
 காட்டுத்திருப்பதிகம் - கௌடமம் உ. பேயடையா.

வேறு.

தன்ன டித்தலம் பணிவுறுந் தன்மைசால் கடந்தை
மன்னு பேரறி வுறுநன்மா ணுக்கனை நோக்கிப்
பொன்னி மாநதி வடகரைப் பொலியும்வெண் காட்டிற்
மன்னு நல்வர மளித்திடு முக்குளம் படிந்து. (௬)

பிரம வித்தியா நாயகி தன்னையும் பிறைசே
ரருண வேணியா ரரணையு மடிபணிந் தேத்திக்
கருணை யன்பர்தம் பூசனை கவிலுற விழைத்துச்
சரண மென்மலர் தலைக்கணி யாமெனத் தாழ்த்து. (௭)

எனை நல்லற மில்லொடு மியற்றியே வதியிற்
பான லங்களைப் பங்கன தருளினாற் பரம
ஞான நல்லுருப் புதல்வனை நயமுறப் பெறுவை
யின மற்றிடு மிம்மொழிக் கையமின் நென்றார். (௮)

என்று கூறிய தங்குலக் குரவன தினைத்தா,
ஊன்று மன்பொடு பணிந்துகை யுச்சிமேற் கூப்பி
யன்று தம்மனைக் கிழத்தியோ டகங்களி னுளம்பிச்
சென்று செய்குவ லென்றுநல் விடைகொடு செல்வார் (௯)

திடம்பெ றுங்கலை முழுதுணர் தேசிக ருரைத்த
கடந்த ருஞ்சிவன் சுவேதமா வனத்திடை நண்ணி
யிடம்பெ றும்பல தருமமு மியற்றியே வதிந்தா
ரடங்க வில்லருஞ் செல்வவச் சதர்களைப் பாணர். (௧௦)

வதிய லுற்றவோ ராண்டினின் மருவுமோர் வைகன்
மதிய மாருநற் சடையினான் கனவில்வச் செம்பாற்
பதியு மன்பகே னிம்மையிற் பாலனைப் பயக்கும்
விதிநி னக்கிலெ யென்றாள் செய்தனை விமலன். (௧௧)

ஆன்ன வாசகங் கேட்டவச் சுதர்கனப் பாளர்
மொன்னங் கொன்றையம் மதியொடு மௌலியிற் புனைந்தோர்;
மன்னு பூம்புக லிப்பெரு மான்மன மகிழ்ந்து
சொன்ன லங்கனும் பொருள்களுஞ் சுரந்தருள் பொழிய. (கக)

உம்மை யேத்துந் தமிழ்மறைப் பாடலை யுன்னி
மெய்ம்மை யாகவே உம்பினேன் விதியிது கண்டா
யம்மை காணநல் லருணடம் புரியுமா ரமுதே
யம்மை யிற்கதி யருளுந் புதல்வனை யீவாய். (கஉ)

வேறு.

உன்ம முறையிறைஞ்சித் துதித்து நிற்க
லிமயலைக் கொடிபாத னியம்ப லுற்றா
னன்முனது துதிகேட்டு மகிழ்ந்தோ முன்ன
ஞானபோ னகனம்மைத் துதித்த பாட
லொன்றுறுதி கொளுநின்பா லுலக மேத்த
வுயர்காழிக் கவுணியன்போ லொருவன் வந்து
நன்றருளு மகவுருவாய் நண்ணு மென்ன
நலிற்றியருள் செய்தனனன் மகிழ்ச்சி பொங்க. (கங)

வேறு.

இம்மொழிகேட் டுக்கடந்தை யச்சுதர்க ளப்பாள ரின்பு
பேவிச், செம்மையறு மறமனைத்து முன்போல வினிமைமொடு
செய்யுங் காலைக், கொம்மைவரிக் குயமனையா டிருவயிற்றிற்
சிறுசருப்பங் குலவித் தோன்ற, மெய்ம்மறையிற் கடங்கனைத்து
மையிரண்டு திங்களினும் விரும்பிச் செய்தார். (கச)

இத்தமுறை கிரியையெல்லா மீரைந்து திங்களினு மியற்றி
நாளிற், சந்தமறை யாகமங்கன் வுழியொழுது தாபதர்கள் சலிப்
பற்றோங்க, மந்தபரி பாகருகல் வத்துவித் மெய்புணர்ந்து மகி

ந

மெய்கண்டசிவாசாரியர்புராணம்.

ழ்ச்சி யெய்த, வெந்தையருள் சிவஞான போதமறை யியற்ற
மிழி னினிது மேவ. (கடு)

நல்வியாத முனியுரைசெய் சூத்திரத்தின் பாடியமோர்
நான்குங் கொண்ட, சொல்வாய்மை பொருள்வாய்மை தெளித
லுறத் தேராது சோக முற்றே, ரெல்லாரு மத்துவித சுத்தநிலை
யினிதெய்திச் சோக மேயப், பொல்லாத சமயிகளு மதிசயிப்பப
புவனியிசைப போத மேற. (கசு)

நலமலியுஞ் சிவனடியா ரெஞ்ஞான்று மாணந்த நண்ணி
யோங்கத், தலமலியு மெந்நாட்டுந் தென்னாடு தலையெனவே சக
ங்கொண் டாடக், கலமலியும் பிள்ளையா ரொருவர்தாந் தந்தை
மனக் கவலை தீர, நிலவலயத் தவதரித்தார் நிறையன்பர் சுற்ற
த்தார் மகிழ்ச்சி நீட. (கௌ)

அந்நாளிற் றந்தையா ரகமகிழ்ச்சி மிகவெய்தி யந்த ணர்
குப, பொன்னாதி பல்வகைய தானங்கள் பூமிசையிற் பொலிய
நல்கி, மின்னாகும் புத்திரர்க்கு மரபுளிமூற் செய்சடங்கு விதி
யிற் செய்து, பின்னாளிற் சாதகநல் வினைமுற்றிப பேரின்பம்
பெருகி வாழ்நாள். (க-அ)

வேறு.

வெள்ளை மாவனத் தழுகன்பால் விடைபெற்று மீண்டு
பிள்ளை யோடுநன் மனைவியுஞ் சுற்றமும் பிறரு
முள்ள மாருதன் மகிழ்ச்சியி னொருவதங் கடந்த
யென்ன ருங்கதிர் மானிகை யிடத்துமே வினரால், (கக)

அண்ண லாகுமச் சுதர்சனப் பாளர்தா மரிய
வண்ண நன்மக வோழிவந் தனைத்தநற் செய்தி
கண்ண கன்பொழிற் கடந்தையார் களிப்புறத் தீட்டி
கண்ண மன்பொழி நாடொழும் வந்துபார்த் தவப்பார். (க-அ)

பிள்ளை மாமதி போன்றுநற் பிள்ளையார் வளர
வெள்ள வேணியா ரன்பராம் விமலரைக் கொண்டு
வள்ள லார்க்குநன் னுமமிட் டழைத்திட வரத்த
தெள்ளு மாகம விதிமுறை செய்துநற் சடங்கு. (௨௩)

ஒருசு வேதவ னப்பெரு மாணென வொண்பே
நுரிமை யாவிடக் கடந்தையா நுவபபுற வருநா
ளிருமை சேர்திரு வெண்ணெய்நல் லூரினி லுறைய
மருநன் மாமனார் தம்மனை யெடுத்துவந் தனைந்தார். (௨௪)

அனைந்த காதல ரும்மையி லரன்றனற் சரியை
மணந்த வாதநற் கிரியைநல் யோகமே மன்னி
யிணங்கு சாமுசித் திகநிலை யாண்டிரண் டினராய்ப்
புணர்ந்தி ருக்குநா ளங்ஙன நிகழ்ந்தது புகல்வாம். (௨௫)

வெள்ளி வெற்பமர் விமலனா ருள்பெறு நந்தி
வள்ள லாரடி மலர்புனை சுனற்குமா ரன்பாற்
றெள்ளு சத்திய ஞானநற் றரிசனி திருத்தா
ளுள்ளு முள்ளமா சொருபரஞ் சோதிமா முனிவர். (௨௬)

அன்ன குன்றொரீஇத் தென்மல யாசல மணுக
மின்னு பேரொளி விமானமீ தேருறும் வேலைப்
பொன்னி னேடுமுத் தெறிதிரைப் பெண்ணைநீர் புடைகுழ்
சென்னி மாமதிச் சிவனுறை வெண்ணெய்நற் பதிக்கு. (௨௭)

நேச தாகவவ் விமானகின் றிடுதலு கிறைந்த
தீர வாலறி வுடைப்புரந் திடுகதிடார் தேர்ந்து
வார மோடிழிஇச் சுவேதவ னப்பெரு மடங்குச்
சேர மெய்யுணர் வெய்தியு கிறந்திரு வருநாங். (௨௮)

தேர்ந்து தீக்கையு மெய்கண்ட நாமமுஞ் செறித்துச்
சார்ந்த மந்தண மாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தை
யீந்து தங்குரு வறிவுறுத் தியபொழிப் பிசைத்தே
யார்ந்த செந்தமி முாக்கெனப் பொதிவரை யடைந்தான். (௨௭)

அருட்டு றைக்கணை யமர்பொலாப் பிள்ளையா ரருளான்
மருட்டி லாமலே சிந்தித்துத் தெளிந்துபின் மாட்சிப
பொருட்ட தாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தைத்தென் மொழியி
ருட்டி றத்தினுற் பெயர்த்துவார்த் திகப்பொழிப் படைந்தா

டுன்ன காலயிற் பலர்பரி பாகர்க ளீண்ட
வன்னர் சென்னிமேற் றிருவடி வைத்தருள் செய்தே
மன்னு மச்சிவ ஞானபோ தத்தினை வகுத்துப்
பின்னர் முன்னொடு மாறுகோ ளின்றியே பெருக்கி. (௨௮)

வேறு.

உரைத்தருளி வாழ்நாளிற் சின்னாட் பின்ன
ருயர்வுடைய தங்குலத்துக் குரவ ரான
திருத்துறைபூ ராகமபண் டிதர்தாந் தம்மைத்
தெரிசிக்கா திருக்கின்றான் றிருவெண் காடன்
பொருத்தமுற நாமங்குச் சென்று காண்டும்
பூம்பொழில்வெண் ணெய்ப்பதியிற் பொலிய வென்றே
வரச்சிலரை முன்விடுத்தா ரவர்கள் கடறும்
வாய்மையேகட் டக்கிழந்தார் வெண்ணெய் வாழ்வார் ()

வாழ்வுற்று நகரெங்கும் காவ ணங்கள்
வாழைதோ ரணங்கமுக வகைக ளுட்டித்
தாழ்வற்ற சூதமலி சூம்ப மாடி
தனைமுதலா மங்கலங்க ளெல்லாம் தந்தே

யேழுற்ற மாடங்கள் புதுக்கி யாரு

மியலுறவே யெதிர்கொண்டு வணங்கி யெங்க

னாழுற்ற வினைமுருக்கி யோதி நல்கு

முத்தமசற் குருநாத வுய்ந்தோ முய்ந்தோம்

(௩௧)

என்றுபல முறைபழிச்சி வெண்ணெய் நல்லூ

ரிகலறுநல் வேளாளர் யாருஞ் சூழ

என்றுதவு மக்குரவர் விருதி னோடு

நல்லசிவா கமசகட நண்ணச் சென்றே

வொன்றுறுமங் கலவெண்ணெய் நல்லூர் மேவி

யுயர்வீதி வலம்வந்தங் கும்பர் போற்ற

என்றுகட னஞ்சுண்ட வண்ணல் பொற்றா

என்பினொடு மிறைஞ்சியருள் பெற்று மீண்டார்

(௩௨)

மீண்டுதிரு மடத்தெய்து குரவர் பாதம்

விருப்பினொடும் பணிந்தேத்தி விருந்த ளித்தார்

நீண்டதிரு முண்டறுத லரனார் பாத

நினைந்துய்யு மெய்கண்டார் நினைவிற் சற்றுங்

காண்டகைய குருவாவை யெதிர்நோக் காது

கழல்பணியா திருக்குமதைக் கருதி கோக்கி

யாண்டகைய வக்குரவ ஈவர்பா லேகி

யண்மையராய் நின்றுலவ வப்போ தங்ஙன்

(௩௩)

ஆணவமென் மொழியதனை தூன்முன் னாக

வங்கமரு மாணவக-நாநததல் கேளாத்

காணுறான் மெய்கண்டாக் தம்மை னோக்கித்

கருதமா கமகுரவர் களவு நெஞ்சா

ஶ்ரீரணமரா ணவசொருவ மென்னை யென்ன
வியலுறுநற் செலிகேட்டே யினிமை யோடு
ஈனாறுதந் தர்ச்சனியங் குவியி னாலே
மற்றவரை நேர்சுட்டி மதிக்க வைத்தார்.

(௩௪)

மெய்கண்டா ரிவ்வாறு சுட்ட லோடும்
விரயமுறு சிந்தையராய் மெய்ம்மை தேர்ந்தே
கைகண்ட சிவஞானந் திகழச் சென்று
கருதுமா கமருவர் கண்ணுற் றுங்குப்
பொய்கண்ட சமயநெறிப் புரைநீக் கந்தப்
புண்ணியர்தங் கழல்பணியப் புகழ்ந்தளாவி
நெய்கொண்ட குழலுமையாள் பங்கன் பாது
நிலவியபே ரன்புடையார் நினைந்து செய்வார்.

(௩௫)

தேவனு.

ஆதி சைவநல் லருணந்தி யேயென வழைத்துப்
புகி யீந்துதங் குருவருள் புரிந்திட்ட படியே
கீது தீர்சிவ ஞானபோ தப்பொரு டெளிய
வோது செந்தமிழ்ச் சூத்திரங் களைமுன முரைத்து.

(௩௬)

வார்த்தி கப்பொழிப் புரைபினர் வகுத்தருள் செய்து
கூர்த்த வன்பொடு முதன்மைமா ணுக்கராக் கொண்டு
பார்த்த லத்ததி பக்குவ ரெனப்பலர் புகழ்த்
கீர்த்த னைந்தெழுத் தோடு ஶ்மா வாக் கியுஞ் செய்ப்.

(௩௭)

தேவனு.

மெய்யுணர்ந்தார் புகழுமரு ணந்தி யோடு
மேவதிகை மனவந் சீதங்க டந்தார்
பொய்யகல்சிற நம்பலன் ஶ்ருணமுன் ஶ்ருகப்
புகழுமார் ஶ்ருணமுன் பத்தொன் பதின்மர்
மாவாக் கியம் - தத்துவம்.

அருணந்திசிவாசாரியர்புராணம்.

௧௩

மையகலும் பரிபாக நன்கு ணர்ந்து

மன்னுசிவ தீக்கைமுறை மருவச் செய்து

தெய்வவருண் மேவிடமுப் பொருளு ணர்த்திச்

சின்மயராந் தன்மையினைச் செய்து பின்னர்.

(௩௮)

வேறு.

சுத்த மானவத் துவிதநற் சோகம்பா வினையே

சித்த முந்நினைந் திருத்தலா னிருமல சீவன்

முத்த ராகிப்பே ரானந்த மூர்த்தியாய் முடிவில்

சித்த சித்தெலா நிறைந்திடு சிவபர னானார்.

(௩௯)

மண்ணு ளார்கடம் மாகதீந் தரணருண் மன்ன

வெண்ணி லாகம சாரங்க ளினிதெடித் தியம்பு

மண்ண லாகிய மெய்கண்டா ரடியினை வழுத்தி

விண்ணு ளார்பணி யருணந்தி யார்திறம் விரிப்பார்

(௪௦)

மெய்கண்டசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற் று.

ஆகச் செய்யுள் - ௪௭.

அருணந்திசிவாசாரியர்புராணம்.

வேதவொலியு முழவொலியும் வேள்வி யிபற்றுந் திருமறைட்டார்

நாத வொலியு மோவந்த கண்ணை பெருகுந் திருத்துறைபூ

ராதி லைவர் குலம்புரிந்த யருணம் யான பெருந்தவத்தா

னீதி சாதுஞ் சிவாகமங்க ளிலிவ வொருவ ரவநீரித்தார். (௪)

செல்வ மலியுந் தந்தையர்தஞ் சேராட் டோடு வளர்நாளின்
பல்ல லாதி சைவர்கடம் மரபிற் கேற்ற முறைமையினாற்
நெல்லே வேத வாகமங்கள் சொல்லு நல்ல விதிமுறையின்
பல்ல பல்ல பெரியோராற் சாத கன்மம் வகுத்துப்பின். (௨)

செய்மை யான பதிவதியுஞ் சிவவே தியருஞ் சூழ்ந்துறைய
பாம கரணஞ் செய்துவந்து நலமார் கேச ல்வினமுற்றி
பேயாம மாற்றி யன்ன நுகர் கிரியை முடித்தே யொளிப்பருவம்
சூய்மை யோடு மேறப்பின் நுகடர் சுற்றஞ் சூழலுற. (௩)

பல்லே யில்லாச் சிறப்போடு மினிய வேதா கமமுறையிற்
புல்லும் பூணூற் கடிமுடித்துப் புரையில் காயத் திரியதனை
பல்ல வோரை தனிலுரைத்து நவைதீர் 'காண்டோ பக்கிரமந்
தொல்லே முறையிற் செய்வித்தார் நுகடர் சைவ மறையோர்கள்

அங்காட் டொடங்கிப் பொதுதூலா மரிய மறையின் கன்மவகை
பொன்னாற் பத்தி காண்டவகை போத் மாருங் காண்டவகை
பன்ன னோதி யங்கவகை பயின்று ிசிறப்பு தூலாகு
பின்னாற் சைவா கமங்களெலாம் விதியா லங்குப் பயிலுறுவார்.

* காண்ட உபகங்கிரமம் எனப்படுக்க, உபகங்கிரமம் - ஆரம்பம்.

பொதுதூல் மறைபு. ிசிறப்புதூல் ஆகமம் என்பதை “வேத
மொ டாகு மெப்பா மிறைவுநூ, வேததூம் பொதுவுஞ் சிறப்பு
மென் றுன்னுக; நாத னுரையிலை நாடி விசண்டந்தம், பேதம
தென்னிற் பெரியோர்த் கபேதமே” எனனுந் நுகுமங்கிரத்
தானு முணர்ந்

அருணந்திசிவாசாரியர்புராணம்.

வேறு.

நாமி காதியா மாகமங் கவினுற் சொல்லு
நாம் நற்சரி யைப்பொரு ணயமுறு கிரியை
தூய்மை யீ யெட்டுறுப் பாச்சொலும் யோகபா தத்தின்
வாய்மை நற்பொருண் ஞானபா தப்பொருள் வகையும் (4)

ஏனை நற்கலை யாவையு மினியசெந் தமிழு
மீன மற்றிடப் பயின்றதா லியாவரு முவந்து
ஞான நற்சக லாகம பண்டித நாம
மான முற்றிட வைத்தனர் மண்ணகம் புகழ். (5)

வேறு.

புன்மை நீங்காய் புறச்சமய நெறிகள் போக்கிப் புரைதீர்ந்த
நன்மை பெருகுஞ் சைவநெறி நாட்டி நான்கு வருணத்திற்
ஞென்மை யாக வுருமடியார் தொல்லை வினையின் றுகண்முழுது
மின்மை யாகச் சிவாகமங்க ளியம்பு நீக்கை முறைபுரிந்து. (அ)

வளரு நாளிற் றிருவெண்ணெய் மெய்கண் டருளும் வள்ளல்
கொரு ஞானந் தடையுண்டு கீழ்மை யகற்று மவர்பாத [முடி
மிளிரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி மெய்ம்மைச் சிவஞா னமும்பெற்
தளர்வு நீங்கி மறைஞான சம்பந் தர்க்குத் தக்கமுறை. [மே

சுத்தாத் துவித நிலையுண்டத்திச் சொல்லற் கரிய சிவஞான
சித்தி யாரு நல்விருபா விருபம் தினையுஞ் செய்தருளிப்
பத்த ராவார் பலர்ப்ணியப் பாகி வேகம் பாவனையா
னித்த வகண்ட பரணமா நிலைம யெய்தி வின்றனரால். (ஐ)

யீ எட்டுறுப்பாச்சொலும் யோகம் - அட்டாங்கயோகம். அட்
டாங்கமரணம்:—இயமம், நியமம், ஆதனம், பிரானாயாசம்; பிர
த்தியாகாசம், தாரணை, தியானம். சமாதி எனபன.

15 மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணம்.

அந்தண் பெண்ணைக் கரைத்துறையு ரமரு மருணந் திப
பெருமான், பந்த மலிழ்ந்து மணங்கமழும் பதும் பதத்தைத்
குதித்திறைஞ்சிக், கந்த வடவி புடைகுழுங் கடத்தை மறை
யோர் களிதுளும்ப, வந்த நல்ல மறைஞான முனிவர் சரிதம்
யகுத்திடுவாம். (கக)

அருணாதிசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - 64.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணம்.

மாவாழ் திருமார் பனுமயனு மகவான் முதல்வா னேரோ
யரு, மோவா தென்றும் பணிந்துவக்கு முயர்வாம் வெள்ளாற்
ரின்பாங்கர்த், தாவா மறைநான் கோதுசிவன் தணவாத் தூங்கா
னமாடப், பூவார் கோயி வினிதமரும் பெண்ணு கடமாம்
புரியதனில். (க)

வேறு.

தாயமறைக் குலம்வினங்கச் சொற்கலைக டெளிலெய்த
மேயசிவ னடியார்கண் மேல்வினையின் றுகனகற்ற
மாயவயற் சமயங்கண் மறையவர்தங் குலத்தொருவர்
தீயனவெ லாமாழத் திருவவதா சஞ்செய்தார். (உ)

தந்தையார் சுற்றத்தார் * தாய்மார் க னெடுத்தேந்திச்
சிந்தைகளிப் புறவேத விதிவழியே செய்சடங்கு
சந்தமறை யொவ்மம்ங்கச் சாதகா திகன்செய்து
வந்தமுறை யேழாண்டின மறைமுந்நா ன மணமுடிததார். (ஈ)

ஆட்டுவான் ஊட்டுவான் வவறுத்துவான் கொடிபயிற்றவான்
கைத்தாய் எனத் தாயர் ஐவராகவின் பனமையாற் கூறிஞர்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணம் கரு

வந்தமர பினுக்கேற்ப வனம்மறையு மாகமமு
முந்தைமது முதலறதூன் மூவறுதொல் புராணங்கள்
சந்தமுறப் பயின்றாறு சாத்திரமும் வந்தபின
ரெந்தைபிரான் மறைஞான சம்பந்த ரெனப்பெற்றார் (ச)

அந்நிலையிற் நிகழ்வார்தா மருணந்தி யாரையடைந்
தென்னுடைய பந்தமறுத் திணையடிசூட் டிடிமென்னச்
சொன்னமுறை சிவதீக்கை சோகமறச் செய்வித்தே
பன்னரிய சிவஞான முணர்த்துதால் பலவுரைத்தார் (ரு)

வேறு.

அன்ன தேசிக ரடியினை தொழுதவ ணீங்கிச்
சென்னி யாறுடை யார்சிதம் பரதலஞ் சேர்ந்து
மன்னு சிற்சபா நாதரை வலங்கொடு பணிந்து
பன்னு மைந்தெழுத் தோதுறாஉம் பணியடைந் தனர்பின் (சு)

உத்த மப்பரி பாகரா முமாபதி யார்க்குச்
சுத்த தத்துவ ஞானத்தைத் துகளற வருளிச்
சித்தர் சூழ்த்தவாழ் திருக்களாஞ் சேரியி லமர்ந்து
முத்தி யெய்தினார் முழுமுதற் றுணையடி முன்னி. (எ)

வேறு.

கண்ணகன் புரிசை மாடக் கடந்தைமா நகரில் வந்த
வண்ணல்சம் பந்த ஞாத கடியினை தலைமேற் கொண்டு
விண்ணுளார் பாகுந் தில்லை வேதவந் தணரின் மிக்க
வொண்மைசே ருமாப திப்பே ருத்தமர் திறமு ரைப்பாழ். (அ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்புராணமுள்விகள்.

ஆதர்சபிசம்புள் - ௧௧.

உமாபதிசிவாசாரியர்புராணம்.

பொன்னிவளர் தருசோழ னன்னாட்டிற் புகழ்மலியும் புலி
தூ தன்னின், மன்னுமறைக் குலமகிழ் மாமுனிவர் போற்றி
சுசப்ப வனிகை பாகன், சொன்னசிவா கமம்விளங்கத் திருவ
டையர் தணர்மரபி லொருவர் தோன்றிப், பன்னரிய வபிதான
மூமாபதியா ரெனவெவரும் பரவப் பெற்றார். (க)

அபபெற்றி யுடையபிரா னருமறையா கமமுதலா மனைத்
தூ தேர்ந்தே, யெப்பற்று மறவெறிவா ரெழில்வளர்பொன்
சாம்பலவ ரிருதாள் பற்றிக், கைப்பற்று மலர்கொண்டு காலமு
றப் பூசித்துக் கருதி வாழ்நா, ளொப்பற்ற மறைஞான சம்பந்தர்
பாலுற்ற வுண்மை சொல்வாம். (உ)

வேறு.

மூவா யிரநாட் கொருநாளின் மூல முதல்வன் பூசைபுரிந்
தோவா விருதோ டியர்சிவிகை யாரோ கணரா யுண்ணின்றுந்
தாவா வடியார் புடைகுழத் தருல் வீதி வருவாரை
பாவார் மறைஞா னப்பெருமா னண்ணுஞ் சிவிகை யுறளோக்கி.

வேறு.

பட்ட கட்டையிற் பகற்குரு டேருதல் பாரீர்
சிட்டர் குழ்தர வென்றசொற் செவியுறக் கேட்டே
யட்ட மூர்த்திதா ளவமன் சன்புமர் பதியார்
மட்டி லாதபே ரன்பராய் மகிழ்வுகொண் டனராய். (ச)

வார்த்தை கேட்டங்க் கணத்தினே வாகனத் திழிந்து
தீர்த்த ராவிய சம்பந்தர் திருவடி தெருது
பார்த்த வக்கணம் பகற்குரு டென்றுஞ் செயநா
தீர்த்தி யெய்தினீர் காயினேற் கப்பொருள் செய்வி. (ஊ)

வேறு.

பூததி ஞானநல் வரம்பினைப் புகழுவீ ரென்ன
நார்த்த தும்பிய ராவரு மதன்பொரு ணவில்ப
போர்த்த தம்வரு ணுயிமா னம்புறக் கணித்துக்
கூர்த்த வன்பொடு மாங்கவர் குறிவழி நின்றார் (சு)

இந்நிலை நிற்கு நாளி லெழில்வளர் மறையோர் வாழு
மன்னுதண் கடந்தை வந்த மறைஞான முனிவர் தாமுந்
தன்னிகர் பணியி யற்றிச் சாருமா பதியார் தங்க
ணின்னருள் சுரந்து நோக்கி யெய்துநற் பாகம் பார்ப்பான் (61)

பாரகம் புகழு நல்ல பண்புடைத் தொழிலென் றுன்னிக்
* காருக வினைமேற் கொண்ட கரிசிலார் வீதி சென்று
சீரகம் புகுதூற் பாவிற் செலுத்திய கூழின் சேடம்
வாருமவ் விடைத்தாளு சென்று கரத்தினில் வாங்கி யுண்டா

உண்ணுறு காலை யந்தக் கரத்தினி லொழுதுங் கூழை
யண்ணலா ருமாப திப்பே ரந்தண றோந்தி யுண்ணத்
தண்ணருள் சுரந்தே யாங்குத் தனிச்சிவ ஞான போதம்
புண்ணியர் திருவாக் காலே பொலிவுற ஷுரத்தா ரண்டே. (1)

உரைத்தலு மேனை னுலு மொழிவுரு நோதுங் காத்தல்
வரப்பினும் வணங்கிக் கேட்ப மறைஞான முனிவர் தாமுந்
திரத்தநற் பத்தி சான்ற திருவுடை யந்தண்ணர்க்குத்
கரத்தலா கமலமென்னச் சிவாகமப் பொருளின்க் காண. (2)

ஏனைய ஞான னுல்கன் யாவையு முரைத்தத தமமயரு
ஞானசற் குருவு வரதந னனுப தேசஞ் செயது
தேனினே முனிமை முற்றுந் சிவனுந் வயிற்ற முண்ட
வானவ ரெனக்க னிகத யுதுவருள யசையா ரண்டே. (36)

* காருகவினை - உதயத்தொழுது

இம்முறை வாழ்வார் தம்மை யெழிலரு ணிருத்தர் தானே
மெய்ம்முறை பூசை செய்யும வேதிய சறியா ராகித்
தம்முறை பிறழ்ந்தா ரிந்தத் தனியுமா பதியா ரென்ன
வெம்மா பிழந்தீ ரென்றே யெள்ளினு ரெவருங் காண. (௧௨)

மற்றது காலே தன்னின் மறுகுல வேந்தாற்பெற்ற
கொற்றவன் குடியி லேகிக் கோதிலா மடங்கண் டாங்கே
பெற்றிசா லடியார் குழப் பேரருட் சிவனைப் பூசை
சொற்றதூல் விதியா லாற்றித் துயக்கறு தியானஞ் செய்வார்

வேறு.

இந்தமுறை ஞானநிட்டை புரியு நாளி
லெழில்வளரு நடராசர்க் கியற்றும் பூசை
யந்தமுறை நான்வரவுந் தில்லை வாழு
மந்தணர்கண் மேவுதிரு வம்ப லத்தே
பந்தமக லுமாபதியார் பரிவு கூர்ந்து
பரமனடி பூசிப்பான் பணிந்து செல்லச்
சுந்தைவே ருசியநல் லந்த னுளர்
செல்லன்மின் போமெனவே செப்பி விட்டார் (௧௩)

இக்கொடிய மொழிகேட்டும் முனிவர் தாமன்
மெய்துமனத் தனர்க்கோடு மேகியந்தத்
தக்கதனி மடமெய்திச் சம்பு பூசை
தனவாமே மானதத்திற் றயங்கச் செய்ய
மிக்கவெறுப் பொடுதடுத்த முறையோர் தானும்
வேதந் யகர்பூசை விருப்பிற் செவ்வான்
புக்குமணிப் பொன்மன்றின் கதவ நீக்கித்
புண்ணியலம் பலவாணர் திருமுன் போந்தா (௧௪)

அழகியசிற் தம்பலவன் பேட கத்தை
 யாங்குற்று னோக்கினர் காணு ரஞ்சி
 மழவிடையான் றிருமுன்னர்ப் பணிந்து மாழ்கி
 மாயமிதென் மன்றின்வளர் மணியே மாறு
 மழகுறுதா மரையயனு மாத்ரி யந்த
 மறிவரிய வழற்பிழம்பா மண்ணு லண்ணல்
 பழகியவெம் மபராதம் பற்றா யெங்ஙன்
 பழவடியார்க் கருள்புரிவான் பரிந்து சென்றும் (கக)

தாட்டுணையே புணையாகப் பற்றி நின்று
 தனிமாயைக் கடலீந்துந் தக்கோர் பாலோ
 கோட்டமிலா மனத்தோடுங் குளத்தி லுண்ணைக்
 குறித்துமதி யமிழ்துண்ணுங் குணத்தர் பாலோ
 வீட்டமரு மலராதி கொண்டன் பாக
 வெழிலுறுபூ சனைபுரியு மியல்போர் பாலோ
 நாட்டமொரு மூன்றுடையா யெங்க ணுற்றாய்
 நடமிவொ யென்றமுது கைவா ரானார். (க௭)

வேறு.

இம்முறை யந்த னான ரியாவரு மிரங்கிப் போற்ற
 மெய்ம்முறை வேத னாதன் விண்ணிடை விளம்ப லுற்றான்
 றன்முறைப் பூசை யாற்றுந் தருதிசா லுமாப திப்பே
 ரம்மறை யோனம் மன்ப னவணிடை யமர்ந்தோ மென்றான்

விளம்புமா காய வானி தேய்தியர் யாருங் கேட்டேத்
 தளர்ந்தெஞ்ஞ சுடைய சாதித் தீயிடைப் புருமான் கன்றித்
 கிளர்ந்தெழு மன்பி னேயிந்தெழுநா ஞானச் செல்வ
 னானத்தரு முமாப திப்பேர் மயிற்றயவர் பால்வந் துற்றார். (கக)

உற்றடி பணிந்தி யாரு மோதிகான் முனியே யெங்கள்
குற்றந் குணமாக் கொண்டு குறைவுதீர்த் தருளு மாறு
பற்றிலார்க் கருளுந் தில்லைப் பரனடிப் பூசை யாற்ற
வற்றைக்கே வருதல் வேண்டு மெம்பிராற் சூரியர் யென்றார்.

இன்னணந் தில்லை வாழு மந்தணர் வேண்ட வேகிப
பொன்னணி மன்ற வாணர் பூம்பதப் பூசை யாற்றித்
தன்னிக ரந்த னாளர் தனிமட மேவிப் பின்னர்
மன்னுறு சீவன் முத்தி வரத்தராய் வைகு நாளில். (உக)

முன்னொரு முனிவன் பன்னாண் முதுசிவ புண்ணி யஞ்செய்
தன்னநற் பலத்தி னாலே யகக்கர ணந்தி ருந்தி
யுன்னரு ஞான நூல்க னோதிமா மேதை யாகிப்
பின்னொரு பாவந் தன்னை யிழைத்தன்ன பேதை போல.(உஉ)

அன்னதோர் கார ணத்தா லவனியிற் புலையர் தங்க
ஞன்னருங் குலத்து தித்தந் தொப்பில்பேர் பெற்றா னென்னப
பன்னருந் தாதை கூறப் பல்லும் பருவ நீங்கித்
தன்னருங் குலத்துக் கன்னி தனைமணம் புரிந்தா னன்றே ()

இன்னணஞ் சின்னாட் செவ்வ வெம்பிரா னருளி னாலே
முன்னாகற் பலத்திற் செவ்வ புண்ணிய முதிர்வா லங்க
னுன்னுதம் மாபி வற்ற குறைவெலா முன்னி யுன்னிப்
பின்னரு வருப்புந் கொண்டு செரியிற் பிரிந்தா னன்றே.(உச)

சுற்றமுந் துணைய நீத்துக் கதறைய பேசுகமேவக்
கற்றைவார் தடைபுரன் வாழுந் கலந்துந் தில்லை மேவிய
பொற்றினி மனவகுழ தேயிம பறகதின்ன வணகதிச் சின்ன
ருத்தபின் விதகு வெட்டி யொவ்வொருந் தருந் கொண்டு. (உ

ஈருமலர்ச் சடையான் கோயின் மடைப்பள்ளி யூடு செல்லத்
 திருவுடை யந்த னுனர் வாயினச் செலுத்துங் காலை
 வரிசிலை வரையாக் கொண்ட வள்ளலா ஈருன்வந் தெய்தத்
 ஈருமலி பலந்து டைக்குங் காலமு மணிமை யாக. (௨௬)

வேறு.

விரவு மடியார் துயர்தீர வெள்ளி விடைமேல் வரும்பெரு
 ான, பரவும் பெற்றான் சாம்பாற்குப் பரமத் தியினை நல்கிடு
 வான், றிரமெய் யடியார்க் கெளியனெனத் தீட்டிம் பாவார்
 திருமுகத்தை, வரமார் கனவில் வந்தருளி வளிறை பாகர் சில
 மொழிவார் (௨௭)

என்பா லன்பா ருமாபதிவா மெழிலார் கொற்ற வன்கு
 டியி, லன்பா லேகிப் பணியியற்றி யளித்தி யாலித் திருமுகத்
 தைத், துன்பார் மலக்கூ டகல்வித்துத் தூய முத்தி தனைநல்கு
 ின்பா லன்பா யெனவுரைத்து நீத்தார் பொன்னம் பலக்கிழவர்.

கனவு நீக்கிச் சாம்பாநூர் கருத வரிய திருமுகத்தை, மன
 வாக் கெட்டாச் சிவனளித்த வண்ண நோக்கி மகிழ்ந்துருகிப்,
 பனவர் தில்லைப் பரனேயோ பதித னேன்பா லுஞ்செய்யு,
 மனகா பொன்னம் பலக்கூத்தா வரசே யமுதே யெனத்துதி
 த்தார் (௨௮)

இந்த முறையாற மந்தநிறைஞ்சி யுளைய சிவநூர் திருமு
 கத்தைப், புந்தஞ் செய்து பாணுவாதத் வாறே போந்து பலகா
 ட்கன், கொந்தார் தனவக் கெழுபுடைகுந் கோமான் கொற்ற
 வன்குமுவா, முத்த னுனர் திருமுகத்தி னருகு விருஞப் பணிசெ
 ய்வார். (௨௯)

பன்னாள் விறகுப் பணிசெயுநான் மழையா லொருநாட்
பணிமுட்ட, வந்நாண் மடத்தி லமுதமைக்கத் தாழ்த்த தா
வஃதறிந்தே, மின்னார் பொன்னம் பலக்கூத்தர் விரும்பு மடி
யார் தாமதமென், னிந்நா னென்ன மடைத்தொழிலா ரிறை
ஞ்சி யினைய வியம்புவரால். (௬௧)

வேறு.

பனவர்தங் குரவீர் கேட்பீர் பஞ்சம நெருவன் பன்னா
ணனிவிற களித்தா னிறறை நல்கல னென்று ரைத்தா
ரனையின நாளை வந்தா னம்மிடை யழையி னென்னப்
புனிதவந் தணர்கள் கோமான் புகன்றனன் புகலக் கேட்டா
மற்றைநா ளிரட்டி யான காட்டங்கண் மல்கக் கொண்டே
யுற்றனர் சாம்பா ரூற்ற வெல்லையி னோடித் தாழ்த்து
கற்றவர் பணியு மெங்கள் கருணையங் கடலே யிந்நாண்
மற்றவன் போந்தா னென்று மகிழ்வற வோதி னாரே. (௬௨)

மடைவளத் தடியார் கூறு மகிழ்வரை கேட்டெ ழுந்து
நடைகொடு திரும டத்தின் முன்றிலை நண்ணி யுற்ற
வடியின நோக்கி யப்பா வாரைநீ யாங்க னுற்றாய்
படிதவிர் குணத்தா யெல்லாம் பகர்தியென் றருளிச் செய்தா

இம்முறை யந்த னை ருளனு மெழிற்சாம் பாணர்
மெய்ம்முறை யானார் தந்த திருமுகம் வைத்து வீழ்த்தா
கொம்மென வடியா ரோடிக் குலவுசீர்த் திருமு தத்தைத்
தம்மிடைத் தரனு மந்தத் திருமுகத் தன்னை நோக்கா. (௬௩)

அரனருள் செய்த வந்தந் திருமுக மதனை யன்பாற்
நெய்யினை யெங்கிக் கூப்பிக் கிரகைய லிங்க னெதற்கிக்
கரசா னாதி யங்கிக் கம்பிகை நடனங்கெய்கை
வரதனே நாயே னுயிர்தே னுயர்த்தன னென்ன வணங்கா. (௬௪)

எழுந்துபே ரின்ப மெய்தி யேகனா ணையை நினைந்து
தொழுந்தகைச் சாம்பார் சுத்த சத்திரி பாத நோக்கி
யழுந்துசத் தியநிர் வாண தீக்கையா லளித்தார் முத்தி
செழுந்திரு வந்த னாளர் தெய்விக ராவ ராவார். (௯௭)

இந்தநன் முறைமை கேட்டே யெய்திய சாம்பா னர்தஞ்
சந்தமார் மனைவி சுற்றந் தக்கநட் பாளர் கூடிப்
பந்தநான் மறையோ னென்கள் பதியமர் சாம்பா னரைச்
செந்தழல் கொளுவச் செய்தா னென்றிறை செவியிற் சொற்றா

அந்தநல் வசனங் கேட்டே யரசனு மதிச யித்துச்
சந்தர மறையோர் தம்பால் வந்தடி தொழுது சொல்வா
னந்தண ரேறே யெங்க ளருந்தவப் பயனே யின்றென்
சிந்தனை யயிர்க்கு மாறு செய்தனர் சில்லோ ரென்றான். (௯௮)

என்றலு மந்த னாள் ரியம்பினர் தீக்கை மேன்மை
நன்றுறு மரசன் கேட்டு நாயினே னறியு மாற்றா
லின்றொரு தீக்கை தன்னை யியற்றிட வேண்டு மென்ன
வன்றவர் சூழ்ந்து நிற்கு மடியவர் குழாத்தை நோக்கி. (௯௯)

சத்திரி பாதம் பெற்ற தகைமையர் தமைக்கா னாது
நித்தலு மருச்சித் தேத்து நிருத்தன்மஞ் சணரீர் தன்னு
லத்தனி மடத்தின் பாங்கர்க் கோமுகப் புறத்த மர்ந்த
சுத்ததா வரம தான முள்ளியை நோக்கிச் சொல்வார். (௧௦௦)

* சத்திரிபாதமாவது, ஆன்மாவின்து ஞானத்தைத் தயிக்கும
ஆணவமல்சத்தி கழுஷம் அஞ்சாததிலே முற்பிற்பாடற்ச் சிவந
தின்து சிற்சத்தி பதித்து அந்வான்மாவின்து நித்திய ஞான
கிரியை விளக்குவதாம். நிபுசனம் - பதிதல்.

ஆரசனே கேட்டி யிங்கு னடியவர் பலரை யாய்த்தும்
வரதபோ தனரா யுன்ன பக்குவர் மருவக் காணோம்
பரசிவ னடியர் நானும் பரிந்துணக் காய்க ளீந்த
வுரைபெறு முள்ளி யித்தை யுயர்கதிக் குய்த்துங் காண்டி ()

என்றுரை புகன்றே யந்த வெழிலுமா பதியார் முள்ளி
தன்றனி யுருவ நோக்கத் தகைபெறு சோதி யாகி
யன்றர சனையுள் ளிட்டா ராகர வெனச்சே விப்பச்
சென்றுயர் விசும்பி லேகிச் சிவனுரு வாய தன்றே (சு௬)

ஒன்னண நிகழ்ந்த செய்தி கண்டவங் வரசனேத
மன்னிடை வகையா னந்த மருவுமா பதியார் பாதம்
பொன்னணி யாடை மாலை முதலியு கொடுபூ சித்து
நண்ணுநின் பெருமை யோரா நாயினேன் பிழைபொ றுத்தி ()

என்றப ராத மீந்து விடைகொடு மீண்ட தற்பி
னன்றுசா லருண மச்சி வாயர்முன் னயக்குஞ் சித்தர்க்
கொன்றுமப் பொருளுணர்த்தி யுயர்சிவ ஞான மீந்து
பொன்றுதல் பவித்த வில்லாப் புனிதரா லயத்தி னண்ண ()

ஆங்கம ரந்த னை ரியாவரு மருவ ருத்துத் [நே
தீங்கிலாப் பெரியோர் தம்மைச் செறுத்துடன் கொண்டு சென்
வொங்கெயில் வட்டப் பாங்க சோவுறத் தள்ளி வீட்டுத்
தீங்கிலா வானூர்க் கேயுந் திருவிழாத் தொடக்கஞ் செய்வார். ()

மெய்ம்முக மூதையோ சேற்றும் விழாக்கொடி பெயுமாமகாண
பையம்முக வசவப் பூணன் பதரினாக் திரங்க வடிக்கோர் [ப்
மையம்முக விசும்பின் வானி பெழுந்தது புனையோர் கேட்பீர்
கம்முக மன்பு மிக்க சவ்வுமா பதிவர் தக்கதல் (சு௭)

ஏறிந் துவச மென்ன விம்மென யாரு மோடித்
தேறுதும் பெருமை யெண்ணுச் சிறியரோம் பிழைபொ றுத்தே
யாதணி சடையி னுன்ற னணிவிழா வமைத்தல் வேண்டு
முறமு தனையீ ரென்றே யுவப்டொடும் பணிந்து நின்றார். (1)

டணிந்தபி னெழுந்து சென்றே டயிலுமா பதியா ரென்பார்
குணங்குறி யிலாத கூத்தப் பிரானடி குறுகிப் போற்றி
யிணக்குநல் * லொளிக்கு மென்னு மின்பமார் முதம்பா லோதி
யணக்குசேர் பாகத் தண்ண லணிவிழாச் செய்து பின்னர். (2)

வேறு.

கொடிப்பாட்டு னாலருளிக் குலவுசிவப் பிரகாசங் கொள்ளி
னுப்பா, கொடிப்பாட்டு மருட்படனா டிண்மைநெறி விளக்க
† முள முய்க்குத் துது, படைப்போற்றிப் பரீஞெடைப்பா சங்
கற்ப நிராகரணம் பதிகக் கோவை, புடைத்தோற்று பதிக்
கோவை சேக்கிழார்பு ராணமன்பர் புராண சாரம். (௩)

அருளியபின் நிருக்கோயிற் புராணமதை யாக்கியரும்
பேட கத்தே, மருவியிடப் புரிகாலை யந்தணர்க னம்பலத்தின்
வாரா வண்ணம், பரிவின்றித் தடுத்தனரப் பொதுவாழு நடப்
பெருமான் பரிவு கூர்ந்து, பெருகுதிரு வுமாபதியார் மான்மிய
த்தைப் புலனிகிசைப் பிறங்கச் செய்ய. (௪)

ஒருநாட்சா யங்காலைச் சபரியைசெ யந்தணர்க ளுள்புக்
கார்க்குப், பெருநாட கப்பெருமா னுருவமறைத் தருளுதலும்
பெம்மா னேயோ, கருடநடவருளுதவுங் கண்ணுதலே யெனக்
கரைந்து கலங்க ளுற்றுத், திருநாதா வம்பலவா வெங்குத்தரு
யென்றென்றே செப்புங் காலை. (௫)

* கொடிகவய. † நெருசவடுதுது.

என்றுமிருந் ததுபோலப் பொன்மன்றி லெழுந்தருளி
யிருப்பக் கண்டு, நன்றுறுமந் தணர்மகிழ்வு கொண்டுநீயில் புரா
ணத்தை நயந்து கேட்டுக், கன்றையுடை யானெனவே கசின்த
மனத் தினராகிக் கதிப்பா ரானார், மன்றவர்பே ரருளாலே புரா
ணமதை யரங்கேற்றி வைகிப் பன்னாள். (௫௮)

ஓ வ று.

சத்திய ஞான னந்தத் தத்துவ வனுப வத்தாற்
பத்திசெய் யடியார் போற்றப் பரனடிக் கமல மெய்தி
நித்திய சுபாவ முத்த நிராகா ரபூர்த்தி யான
சுத்தவத் துவிதா னந்த சொரூபமே யாகி நின்றார். (௫௯)

ஓ வ று.

வாழிதிரு வந்தணர்கள் வாழிசெறி வானோ
வாழிமலி யானிரைகள் வாழிபொழி வானம்
வாழியுல காளரசர் வாழிமது நீதி
வாழிசிவ னேசர்குழு வாழிசிவ நாமம். (௬௦)

உமாபதிசிவாசாரியர்புராணமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௧௨௬.

சந்தானாசாரியர்புராணசுவகிரகமுற்றிற்று.

- திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் நிருவடி வாழ்க.

இத்தினை யத்த முமாபதி ஸ்ரீராமன் த நிகழ்கடன்ன
துத்திக்கு ஓர்கொண் டவைகளைச் சம்பந்த ரோடுநீண்ட
சுத்தமெய்ப் பூச மருணந்தி னையப்பசிச் சோதிதன்னிற்
வித்தக் கெய்கண்ட தேவர் சிவததி மேவினரே.

